Yüce Allah'ın Güzel İsimleri Serisi -6

ELHAKİM

ORMANDAKİ AĞAÇLAR

Top kuyruk, kısa süre önce anaokuluna başlamıştı.
Her sabah, servise binip okuluna gidiyordu.
O sabah yine anne sincap,
-Servisin geldi yavrum, diye ona seslendi.
Top Kuyruk da heyecanla servise bindi. Çünkü okulunu çok seviyordu.

Okula gider gitmez de öğretmenleri,

-Çocuklar, bugün fidan dikmek için okulumuzdan biraz uzak bir yere gideceğiz, dedi.

Ardından, hemen servise binip yola çıktılar.Yol boyunca yeni öğrendikleri şarkıyı söylediler,

"Biz sincaplar ağaçları çok severiz

Onu yuvamız bilir, sahipleniriz
Toplarız, ağaçlardan ceviz ve fındığı
Gövdesine yuva yapar gizleniriz

Dallarında gezer, oynarız
Bütün ağaçlara teşekkür ederiz
Yaratan Yüce Allah'a da şükrederiz."

Servis durduğunda öğretmenleri,

-Çocuklar! Şimdi servisten inebiliriz. Çünkü bu boş alana hepiniz fidan dikeceksiniz. Daha sonra buradaki fidanlar büyüyüp orman olacak. Hem adı da Sincaplar Ormanı olacak, dedi.

Top Kuyruk merakla,

- Buraya niçin ağaç dikiyoruz, diye sordu.

-Çünkü Hakîm olan Allah, tıpkı ağaçlar gibi bu dünyadaki her şeyi bizim için faydalı yarattı. Hem de yarattığı her şeyin bir değil, birden fazla faydası var.

Şimdi, söyleyin bakalım! Ağaçların faydaları nelerdir, dedi öğretmenleri.

Sırayla sincaplar,

-Öğretmenim, ağaçlar bize meyve verirler.

-Öğretmenim, ağaçlar toprağı sıkıca tutarlar.

-Öğretmenim, toprağın kaymasını önlerler.

-Öğretmenim, güneşte ağaçlar gölge yaparlar, dediler.

Öğretmenleri gülümseyerek ekledi,

-Evet çocuklar, bir de ağaçlardan bizim kullandığımız kâğıtlar yapılıyor.

Hakîm olan Allah, bizim için yarattığı şeyleri israf etmememizi de istiyor. Eğer biz kâğıtları israf edersek çok ağaç kesilir. Sonra da ormanlarımız azalır değil mi, dedi.

Sincapların hepsi de, "Evet!" diye cevap verdiler.

Ardından, öğretmenlerinin yardımıyla fidan dikmeye başladılar. Önce kürekleriyle toprağa çukur kazdılar. Sonra da fidanları çukura yerleştirip toprağın üzerini örttüler. İşleri bittiğinde öğretmenleri, Top Kuyruk'un aralarında olmadığını fark etti. Çok telaşlanmıştı,

-Çocuklar, siz buradan ayrılmayın. Ben Top Kuyruk'u aramalıyım, dedi.
Top Kuyruk'un arkadaşları da merak içindeydiler. Acaba, o nereye gitmişti?
Öğretmenleri ormana doğru yürüyerek,
-Top Kuyruk, neredesin, diye bağırmaya başladı.

Oysa Top Kuyruk, biraz ilerideki çınar ağacının gövdesine saklanmıştı.

Top Kuyruk, öğretmeninin, sesini duyunca çok heyecanlandı. Hemen ağacın gövdesinden dışarıya doğru çıktı. Öğretmeni,

-Ahh...Top Kuyruk, neden saklandın? Ya seni bulamasaydık! Ormanda kaybolabilirdin, dedi.

Top Kuyruk dudaklarını bükerek,
-Özür dilerim! Sizlere şaka yapmak istemiştim, diye cevap verdi.
Öğretmeni de,
-Biz, seni çok merak ettik, böyle şakalar yapmamalısın.
Şimdi, arkadaşlarının yanına gitmeliyiz, dedi.

Bir süre sonra arkadaşları, öğretmenleriyle birlikte Top Kuyruk'u görünce çok sevindiler. Top kuyruk da arkadaşlarından hemen özür diledi.

Ardından fidanlara bakıp,

-Öğretmenim, bizim fidanlarımız da ormandaki ağaçlar kadar büyüyecekler mi, diye sordu,

Öğretmenleri,

-Allah'ın izniyle büyüyecek! Eğer Sincaplar Ormanı'nda çok ağaç olmasını istiyorsanız yine fidan dikmeye gelebiliriz, dedi.

Hepsi de,

-Evet, öğretmenim! Yine fidan dikmeye gelelim, dediler.

O gün hep birlikte fidan diktikleri yere, "Sincaplar Ormanı" tabelasını yerleştirdiler.

Oradan ayrılırlarken Top Kuyruk ve arkadaşları artık kâğıtları daha dikkatli kullanmaya karar verdiler.

Top Kuyruk da,

-Allah'ım, Seni çok seviyorum! Çünkü Sen Hakîm'sin. Yarattığın her şeyin bir faydası var, biliyorum. Ben de, bundan sonra her şeyin değerini bilip koruyacağım. İsraf etmeyeceğim, dedi.